

боку викладача в організації самостійної роботи. Самостійна робота студентів передбачена навчальними планами і є найважливішою в процесі підготовки фахівців.

Варто зупинитися на деяких інноваційно-педагогічних технологіях, використання яких дозволить перетворити навчальний процес із передачі знань у пошук нових знань на основі власного досвіду студента.

1. Метод кейс-стаді. На сьогодні у викладацькій практиці один із найвикористовуваніших методів. Він припускає наявність конкретної ситуації, що вирішується групою студентів, і рішення привселюдно захищається. Цей метод дозволяє студентам навчитися самостійно розробляти алгоритм рішення проблеми на основі отриманих теоретичних знань, опонувати, працювати в команді.

2. Коментар студента до спостережуваних подій, ситуацій. У цьому випадку студент може винести власну оцінку події, що відбувається, запропонувати свій варіант вирішення завдання, оцінити правильність виходу із ситуації, що створилася. Фахівець із вищою освітою повинен вміти аналізувати й інтерпретувати отриману інформацію. Крім того, маючи такі навички, молодий фахівець може оцінювати дії конкурентів.

3. Проведення дебатів. Викладач порушує проблемне питання, яке повинне викликати практичний інтерес у студентів. У цьому випадку вони самостійно освоюють новий матеріал, збирають аргументи, факти, докази на користь свого рішення проблеми.

4. Ділова гра. Цей метод припускає наявність проблеми, завдання й розподіл ролей між учасниками, їхню взаємодію, а також дає можливість занурити студента в умови, максимально наближені до практики. Важливим елементом є підведення підсумків і оцінка результатів обговорення. При цьому студенти вчаться відстоювати свою точку зору, обґрунтовувати свої рішення.

Таким чином, конкурентоспроможність майбутнього фахівця – мета й результат якості його підготовки.

Л.Л. Калініченко

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Якість освіти – це комплекс характеристик освітнього процесу, що визначають послідовне та практично ефективне формування компетентності та професійної свідомості. Якість освіти визначається комплексом характеристик: якість потенціалу досягнення мети освіти, якість процесу формування професіоналізму, якість результату освіти, тобто здатність використовувати набуті знання і вміння, реалізувати їх на практиці. Цим параметром ми поступаємося нашим європейським колегам. Знають наші випускники багато, а от навички практичного застосування

знань сформовані недостатньо. За європейським стандартом, дипломований фахівець відразу займає робоче місце і виконує свої посадові обов'язки, гарантією чого є диплом і авторитет вищого навчального закладу.

Серед головних завдань підвищення якості освіти є завдання переходу від «репродуктивного» навчання до «креативного», тобто творчого. Престиж інженера або економіста на конкретному підприємстві та в суспільстві визначається, насамперед, результатами його творчості.

При організації навчального процесу слід враховувати фактори, що впливають на продуктивність роботи майбутнього фахівця:

- впровадження інноваційних технологій у навчальний процес (зокрема аудіовізуальні засоби навчання; активні методи навчання („мозковий штурм”, „метод кейсів”, метод проєктів тощо); сучасні технології навчання („Дебати”, „Диспут”, „Колаж”, ігри-тренінги); науково-дослідна робота студентів різного рівня складності;

- самостійність у виборі тематики курсових і дипломних проєктів і наукового керівника;

- мотивацію й захоплення роботою (враховувати рейтинг студента при різних заохочуваннях, збільшувати роль самонавчання за рахунок скорочення аудиторних занять);

- мікроклімат в організації груп і тип наукового керівника;

- організацію постійно діючих семінарів з виступами студентів за вибраними темами;

- володіння системними методами пошуку нових рішень;

- оцінювання студентської успішності на базі портфоліо. Портфоліо – це зібрання студентських робіт, які відібрані й упорядковані в такий спосіб, щоб показати прогрес студента у вивченні дисципліни (портфоліо розвитку) або показати зразки кращих робіт студентів (демонстраційне портфоліо).

Таким чином, можна стверджувати, що створення креативного навчально-виховного середовища у вищому навчальному закладі впливає на мотивацію навчання студентів, залучає їх до різноманітних видів самостійної роботи, внаслідок чого підвищується рівень знань, умінь, навичок у майбутньому, розпізнавання та реалізація індивідуальних здібностей та особливостей, набувається досвід творчої діяльності, формується ціннісне ставлення до наукової діяльності, а отже, підвищується якість освіти.